

Brussel, 29.10.2014
COM(2014) 666 final

2014/0308 (CNS)

Voorstel voor een

BESLUIT VAN DE RAAD

betreffende de "octroi de mer"-belastingregeling in de Franse ultraperifere gebieden

TOELICHTING

1. ACHTERGROND VAN HET VOORSTEL

De bepalingen van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) zijn van toepassing op de ultraperifere gebieden van de Unie. De Franse ultraperifere gebieden vallen evenwel buiten het territoriale toepassingsgebied van de btw- en de accijnsrichtlijn.

De bepalingen van het VWEU, en met name artikel 110, staan in beginsel niet toe dat lokale producten en producten uit het Franse moederland, andere lidstaten of derde landen in de Franse ultraperifere gebieden verschillend worden belast. Op grond van artikel 349 VWEU (oud artikel 299, lid 2, VEG) mogen echter specifieke maatregelen worden genomen ten gunste van deze gebieden omdat zij worden geconfronteerd met permanente belemmeringen die gevolgen hebben voor hun economische en sociale situatie. Deze maatregelen hebben betrekking op diverse beleidsterreinen, waaronder het fiscale beleid.

De "octroi de mer"-belasting is een indirecte belasting op de leveringen en de invoer van goederen in de Franse ultraperifere gebieden. Zij wordt in beginsel gelijkelijk geheven op lokaal vervaardigde producten en op producten die elders zijn vervaardigd (dat wil zeggen in het Franse moederland, andere lidstaten of derde landen).

Bij Beschikking 2004/162/EG van de Raad van 10 februari 2004 (zoals gewijzigd bij Beschikking 2008/439/EG van de Raad van 9 juni 2008 en Besluit nr. 448/2011/EU van de Raad van 19 juli 2011), vastgesteld op grond van artikel 299, lid 2, van het EG-Verdrag, werd Frankrijk evenwel gemachtigd om tot 1 juli 2014 vrijstelling of vermindering van de "octroi de mer" te verlenen voor bepaalde in de Franse ultraperifere gebieden (met uitzondering van Saint Martin) vervaardigde producten. In de bijlage bij die beschikking is een lijst opgenomen van de producten die in aanmerking komen voor belastingvrijstelling of -vermindering. Afhankelijk van product mag het belastingverschil tussen lokaal vervaardigde producten en andere producten niet meer dan 10, 20 of 30 procentpunten bedragen.

Deze gedifferentieerde belastingheffing moet de belemmeringen compenseren waarmee de ultraperifere gebieden te kampen hebben en die tot uiting komen in hogere productiekosten en dus ook een hogere kostprijs van lokaal vervaardigde producten. Als er geen specifieke maatregelen worden genomen, zouden de lokale producten minder concurrerend zijn dan producten van elders, zelfs wanneer rekening wordt gehouden met de vervoerkosten. Het behoud van een lokale productie, waarvan de productiekosten hoger zijn, zou daardoor worden bemoeilijkt.

Voorts is bij Besluit 2014/162/EU van de Raad van 11 maart 2014 Beschikking 2004/162/EG van de Raad ook van toepassing verklaard op Mayotte vanaf 1 januari 2014, de datum waarop Mayotte een ultraperifeer gebied is geworden. In dat besluit is ook vastgesteld ten aanzien van welke producten en binnen welke grenzen de "octroi de mer" mag worden gedifferentieerd.

Om de Commissie in staat te stellen haar onderzoek van het Franse verzoek te voltooien, ten slotte, is de geldigheidsduur van Beschikking 2004/162/EG van de Raad bij Besluit nr. 378/2014/EU van de Raad met zes maanden verlengd tot 31 december 2014 in plaats van 1 juli 2014.

Onderhavig voorstel strekt tot vaststelling van het rechtskader voor de "octroi de mer"-belasting vanaf 1 januari 2015 tot en met 31 december 2020. Het verlengt Beschikking 2004/162/EG opnieuw met een periode van zes maanden om Frankrijk de tijd geven de bepalingen van het nieuwe besluit van de Raad in zijn nationale recht om te zetten, en voorziet in de vaststelling van een nieuw rechtskader dat van toepassing is van 1 juli 2015 tot en met 31 december 2020.

2. RESULTATEN VAN DE RAADPLEGING VAN BELANGHEBBENDE PARTIJEN EN EFFECTBEOORDELING

Bij Beschikking 2004/162/EG van de Raad van 10 februari 2004 (zoals gewijzigd bij Beschikking 2008/439/EG van de Raad van 9 juni 2008 en de besluiten van de Raad nr. 448/2011/EU van 19 juli 2011, 2014/162/EU van 11 maart 2014 en nr. 378/2014/EU van 12 juni 2014) werd Frankrijk gemachtigd om tot 31 december 2014 vrijstelling of vermindering van de "octroi de mer" te verlenen voor bepaalde in de Franse ultraperifere gebieden (met uitzondering van Saint Martin) vervaardigde producten. In de bijlage bij die beschikking is een lijst opgenomen van de producten die in aanmerking komen voor belastingvrijstelling of -vermindering. Afhankelijk van het product mag het belastingverschil tussen lokaal vervaardigde producten en andere producten niet meer dan 10, 20 of 30 procentpunten bedragen.

In Beschikking 2004/162/EG worden de redenen voor het nemen van specifieke maatregelen uiteengezet: de geïsoleerde ligging, de afhankelijkheid van grondstoffen en energie, de noodzaak om grotere voorraden aan te leggen, de beperkte omvang van de lokale markt in combinatie met de nauwelijks ontwikkelde exportactiviteit enz. Al deze belemmeringen samen leiden tot hogere productiekosten en daarmee tot een hogere kostprijs van lokaal vervaardigde producten, die – als er geen specifieke maatregelen werden genomen – minder concurrerend zouden zijn dan producten van elders, zelfs wanneer rekening wordt gehouden met de kosten voor het vervoer naar de Franse overzeese departementen. Het behoud van de lokale productie zou daardoor worden bemoeilijkt. De specifieke maatregelen van Beschikking 2004/162/EG beogen daarom de lokale industrie te versterken door het concurrentievermogen ervan te verbeteren.

De Franse autoriteiten zijn van mening dat de belemmeringen waarmee de Franse ultraperifere gebieden worden geconfronteerd, nog altijd bestaan en hebben daarom de Europese Commissie, bij verschillende aan haar gerichte brieven tussen 25 januari en 7 juni 2013, verzocht om ook na 1 juli 2014 een systeem van gedifferentieerde belastingheffing te mogen blijven toepassen dat vergelijkbaar is met het huidige, meer bepaald tot 31 december 2020. Zij hebben erop gewezen dat de hierboven genoemde belemmeringen van permanente aard zijn, dat de lokale productie dankzij de bij Beschikking 2004/162/EG van de Raad toegestane belastingregeling in stand kon worden gehouden en in sommige gevallen kon worden ontwikkeld, en dat de begunstigde ondernemingen niet aan de regeling hebben verdiend in zoverre dat de invoer van producten die onderworpen zijn aan een gedifferentieerde heffing, in zijn geheel bekeken, alleen maar verder is gestegen.

Het onderzoek van de lijsten van producten waarvoor de Franse autoriteiten een gedifferentieerde belastingheffing willen toepassen, is een werk van lange adem geweest waarbij voor elk product moest worden nagegaan of een gedifferentieerde belasting gerechtvaardigd en evenredig is, zodat geen afbreuk wordt gedaan aan de integriteit en de samenhang van de rechtsorde van de Unie, met inbegrip van de interne markt en het gemeenschappelijk beleid.

Dit werk heeft zolang geduurd vanwege het grote aantal producten in kwestie (enkele honderden) en de vele gegevens die moesten worden verzameld in verband met de structuur van de betrokken productmarkten: het bestaan van lokale productie, het bestaan van een omvangrijke "invoer" (inclusief uit het Franse moederland en andere lidstaten) die het behoud van de lokale productie in gevaar kan brengen, het ontbreken van een monopolie of bijna-monopolie van de lokale productie, redenen voor de hogere productiekosten die de lokale producten benadelen ten opzichte van "ingevoerde" producten, toetsing van de verenigbaarheid van een gedifferentieerde heffing met het overige Uniebeleid.

Zo heeft het bijvoorbeeld geen zin producten op te nemen in de lijsten van producten waarvoor de heffing gedifferentieerd kan worden, als er lokaal geen producten worden vervaardigd die aan de "octroi de mer" onderworpen zijn. Voor de definitie van de producten die lokaal worden vervaardigd, is in het algemeen gekozen voor de meest nauwkeurige post in de gecombineerde nomenclatuur. In bepaalde gevallen en ook wat betreft de producten op de bestaande lijsten van producten waarvoor de belasting kan worden gedifferentieerd, is evenwel gebruikgemaakt van de viercijferige posten van het douanetarief omdat het niet mogelijk was preciezer douaneposten met meer dan vier cijfers vast te stellen. In dat geval kan het voorkomen dat de gekozen viercijferige posten in mindere mate ook producten omvatten waarvoor geen lokale productie bestaat.

Voor de evaluatie van de hogere productiekosten die door de gedifferentieerde belastingheffing moeten worden gecompenseerd, hebben de Franse autoriteiten voor ieder product of, in het geval van verschillende producten met vergelijkbare productiekosten, iedere productgroep een evaluatie verstrekt van de hogere productiekosten waarmee de lokale ondernemingen worden geconfronteerd en die, naargelang het geval, het volgende omvatten: leveringskosten, loonkosten, hogere energiekosten, financiële kosten als gevolg van de grotere voorraden die moeten worden aangehouden, hogere onderhoudskosten, onderbenutting van de productiefaciliteiten, hogere financiële lasten. Er is gecontroleerd of de berekende hogere kosten niet minder bedroegen dan de door de Franse autoriteiten gevraagde belastingdifferentiatie.

Het voorstel voor een besluit van de Raad voorziet erin, net als Beschikking 2004/162/EG van de Raad, dat Frankrijk wordt gemachtigd om tot 31 december 2020 vrijstelling of vermindering van de "octroi de mer"-belasting te verlenen voor bepaalde in de Franse ultraperifere gebieden (met uitzondering van Saint Martin) vervaardigde producten. In de bijlage bij deze beschikking is een lijst opgenomen van de producten die in aanmerking komen voor belastingvrijstelling of -vermindering. Afhankelijk van product mag het belastingverschil tussen lokaal vervaardigde producten en andere producten niet meer dan 10, 20 of 30 procentpunten bedragen. Deel A van de bijlage bevat de producten waarvoor het belastingverschil niet meer dan 10 procentpunten mag bedragen, deel B die waarvoor het verschil niet meer dan 20 procentpunten en deel C die waarvoor het verschil niet meer dan 30 procentpunten mag bedragen.

De producten in de bijlage zijn grotendeels dezelfde als die in de bijlage bij Beschikking 2004/162/EG van de Raad. Op basis van het volledige heronderzoek van de lijsten is evenwel een aantal producten geschrapt omdat zij niet of niet meer lokaal worden vervaardigd. Omgekeerd zijn producten toegevoegd die niet waren opgenomen in Beschikking 2004/162/EG maar die opnieuw lokaal worden vervaardigd of waarvan zich een lokale productie heeft ontwikkeld. Tot slot is een aantal producten gehandhaafd maar werd het toegestane belastingverschil aangepast, naar boven (bijvoorbeeld producten die van deel A naar deel B van de bijlage zijn verplaatst) dan wel naar beneden (bijvoorbeeld producten die van deel C naar deel B van de bijlage zijn verplaatst) om rekening te houden met de ontwikkeling van de hogere kosten. In de huidige regeling kunnen de kleine lokale producenten met een jaaromzet van minder dan 550 000 EUR van de betaling van de "octroi de mer" worden vrijgesteld. Frankrijk heeft te kennen gegeven dat het dit plafond wil verlagen tot 300 000 EUR. Als flankerende maatregel voor de verlaging van dit plafond waarboven producenten aan de "octroi de mer" onderworpen worden, wil het land evenwel ook de vrijstellingsvoorwaarden voor ondernemingen met een jaaromzet van minder dan 300 000 EUR vereenvoudigen. In de voorgestelde regeling zouden de ondernemers met een jaaromzet onder dit plafond niet aan de "octroi de mer" onderworpen zijn. Anderzijds zouden ze ook de "octroi de mer" die is vervat in de door hen afgenomen goederen, niet meer kunnen

aftrekken. Deze systematiek is dus vergelijkbaar met de systematiek die op het gebied van de btw wordt toegepast in de bijzondere regeling voor kleine ondernemingen van de artikelen 282 en volgende van Richtlijn 2006/112/EG van 28 november 2006. Deze systematiek lijkt dus geen bezwaar te vormen. In dit geval zou Frankrijk de in artikel 1 van het voorstel bedoelde belastingvrijstellingen of -verminderingen toepassen op alle ondernemers met een jaaronzet van ten minste 300 000 EUR.

Omwille van de samenhang met de voorschriften op het gebied van het landbouwbeleid is ervoor gekozen geen gedifferentieerde heffing toe te staan voor alle voedingsmiddelen die steun krijgen uit hoofde van hoofdstuk III van Verordening (EU) nr. 228/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 13 maart 2013 houdende specifieke maatregelen op landbouwgebied ten behoeve van de ultraperifere gebieden van de Unie, met name op grond van de specifieke voorzieningsregeling. Deze maatregel voorkomt dat het effect van de landbouwsteun die op grond van de specifieke voorzieningsregeling wordt verleend, door een hogere "octroi de mer" op de gesubsidieerde producten wordt tenietgedaan of beperkt. Om die reden hebben de Franse autoriteiten ermee ingestemd dat alle producten ten aanzien waarvan voor 2015 de toepassing van een bijzondere voorzieningsregeling zal worden gevraagd, worden geschrapt van de lijsten van producten waarvoor de belastingheffing kan worden gedifferentieerd.

De beoogde ondersteuning van de sociaaleconomische ontwikkeling van de Franse overzeese departementen, die al is neergelegd in Beschikking 2004/162/EG, wordt bevestigd door de eisen ten aanzien van het doel van de heffing. Er bestaat een wettelijke verplichting om de opbrengst van deze belasting op te nemen in de middelen van de economische en fiscale regeling voor de Franse overzeese departementen en deze te gebruiken voor een strategie van economische en sociale ontwikkeling van de Franse overzeese departementen, die ook voorziet in steun voor de stimulering van lokale activiteiten.

Het voorstel voorziet andermaal in de verlenging van de geldigheidsduur van Beschikking 2004/162/EG met een periode van zes maanden tot en met 30 juni 2015. Deze maatregel zal Frankrijk de nodige tijd geven om de bepalingen van dit nieuwe besluit van de Raad in zijn nationale recht om te zetten.

De looptijd van de nieuwe regeling wordt vastgesteld op vijf jaar en zes maanden. De resultaten ervan zullen niettemin beoordeeld moeten worden. Daarom zullen de Franse autoriteiten de Commissie uiterlijk 31 december 2017 een verslag moeten voorleggen over de toepassing van de ingestelde belastingregeling, zodat kan worden nagegaan welk effect de genomen maatregelen hebben gehad en hoe zij hebben bijgedragen aan de bevordering of het behoud van de lokale economische activiteiten, rekening houdende met de belemmeringen waarmee de ultraperifere gebieden te kampen hebben, en zodat kan worden nagegaan of de belastingvoordelen die Frankrijk heeft verleend aan de lokaal vervaardigde producten, nog altijd noodzakelijk en proportioneel zijn. Op basis van dat verslag zal de Commissie de Raad een verslag voorleggen en, in voorkomend geval, een voorstel tot wijziging van de bepalingen van onderhavig besluit om rekening te houden met de gedane bevindingen.

Om een rechtsvacuüm te vermijden, wordt onderhavig besluit van toepassing met ingang van 1 juli 2015.

Het besluit van de Raad laat de eventuele toepassing van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag onverlet.

3. JURIDISCHE ELEMENTEN VAN HET VOORSTEL

Samenvatting van de voorgestelde maatregelen

Machtiging van Frankrijk tot toepassing van vrijstellingen of verminderingen van de "octroi de mer" voor bepaalde lokaal vervaardigde producten in de Franse ultraperifere gebieden Guadeloupe, Guyana, Martinique, Mayotte en Réunion.

Rechtsgrondslag

Artikel 349 VWEU.

Subsidiariteitsbeginsel

Alleen de Raad is gemachtigd om op basis van artikel 349 VWEU specifieke maatregelen te nemen ten gunste van de ultraperifere gebieden om met name de voorwaarden voor de toepassing van de verdragen – met inbegrip van gemeenschappelijk beleid – op deze gebieden vast te stellen, omdat zij worden geconfronteerd met permanente belemmeringen die gevolgen hebben voor hun economische en sociale situatie.

Het voorstel is dus in overeenstemming met het subsidiariteitsbeginsel.

Evenredigheidsbeginsel

Het voorstel is om de volgende redenen in overeenstemming met het evenredigheidsbeginsel.

Het heeft uitsluitend betrekking op de producten waarvoor is aangetoond dat de lokale productie ervan extra kosten met zich meebrengt.

Voorts is de voorgestelde maximale differentiatie voor elk product waarop dit voorstel betrekking heeft, beperkt tot hetgeen nodig is om de extra kosten die gemoeid zijn met de betreffende lokale productie, te compenseren. Op die manier is de belastingdruk op de producten die in de Franse ultraperifere gebieden worden ingevoerd, niet hoger dan nodig is om het lagere concurrentievermogen van lokaal vervaardigde producten te ondervangen.

Keuze van instrumenten

Voorgesteld instrument: besluit van de Raad.

Andere instrumenten zouden om de volgende reden ongeschikt zijn.

Afwijkingen krachtens artikel 349 VWEU worden verleend door middel van besluiten van de Raad.

4. GEVOLGEN VOOR DE BEGROTING

Het voorstel heeft geen gevolgen voor de begroting van de Europese Unie.

Voorstel voor een

BESLUIT VAN DE RAAD

betreffende de "octroi de mer"-belastingregeling in de Franse ultraperifere gebieden

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 349,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van het Europees Parlement¹,

Handelend volgens een bijzondere wetgevingsprocedure,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Krachtens de bepalingen van het Verdrag, die op de ultraperifere gebieden van de Unie – waartoe de Franse overzeese departementen behoren – van toepassing zijn, mogen lokale producten en producten uit het Franse moederland of andere lidstaten in beginsel niet verschillend worden belast. Op grond van artikel 349 van het Verdrag mogen echter specifieke maatregelen ten gunste van deze gebieden worden genomen omdat zij worden geconfronteerd met permanente belemmeringen die gevolgen hebben voor hun economische en sociale situatie.
- (2) Het is derhalve dienstig specifieke maatregelen te nemen die er met name op gericht zijn de voorwaarden voor de toepassing van het Verdrag op deze gebieden vast te stellen. Deze maatregelen moeten rekening houden met de bijzondere kenmerken en beperkingen van deze gebieden, zonder afbreuk te doen aan de integriteit en de samenhang van de rechtsorde van de Unie, met inbegrip van de interne markt en het gemeenschappelijk beleid. De belemmeringen waarmee de ultraperifere gebieden van de Unie te kampen hebben, zijn genoemd in artikel 349 van het Verdrag: de geïsoleerde ligging, de afhankelijkheid van grondstoffen en energie, de noodzaak om grotere voorraden aan te leggen, de beperkte omvang van de lokale markt in combinatie met de nauwelijks ontwikkelde exportactiviteit enz. Al deze belemmeringen samen leiden tot hogere productiekosten en daarmee tot een hogere kostprijs van lokaal vervaardigde producten, die – als er geen specifieke maatregelen worden genomen – minder concurrerend zouden zijn dan producten van elders, zelfs wanneer rekening wordt gehouden met de kosten voor het vervoer naar de Franse overzeese departementen. Het behoud van de lokale productie zou daardoor worden bemoeilijkt. Om die reden moeten specifieke maatregelen worden genomen om de lokale industrie te versterken en het concurrentievermogen ervan te verbeteren. Om het concurrentievermogen van de lokaal vervaardigde producten te herstellen, mag Frankrijk krachtens Beschikking 2004/162/EG van de Raad tot en met 31 december 2014 vrijstelling en vermindering van de "octroi de mer" verlenen voor bepaalde producten die worden vervaardigd in de ultraperifere gebieden Guadeloupe, Guyana,

---

¹ PB C [...] van [...], blz. [...].

Martinique, Réunion en - sinds 1 januari 2014 - Mayotte. In de bijlage bij die beschikking is een lijst opgenomen van de producten die in aanmerking komen voor belastingvrijstelling of -vermindering. Afhankelijk van product mag het belastingverschil tussen lokaal vervaardigde producten en andere producten niet meer dan 10, 20 of 30 procentpunten bedragen.

- (3) Frankrijk heeft verzocht om, vanaf 1 januari 2015, een regeling te mogen handhaven die vergelijkbaar is met die van Beschikking 2004/162/EG. Het heeft erop gewezen dat de hierboven genoemde belemmeringen van permanente aard zijn, dat de lokale productie dankzij de bij Beschikking 2004/162/EG ingestelde belastingregeling in stand kon worden gehouden en in sommige gevallen kon worden ontwikkeld, en dat de begunstigde ondernemingen niet aan de regeling hebben verdiend in zoverre de invoer van producten die onderworpen zijn aan een gedifferentieerde heffing, in zijn geheel bekeken, alleen maar verder is gestegen.
- (4) In dit verband heeft Frankrijk de Commissie voor elk van de betrokken ultraperifere gebieden, namelijk Guadeloupe, Guyana, Martinique, Mayotte en Réunion, vijf nota's met lijsten van producten doen toekomen ten aanzien waarvan het voornemens is een gedifferentieerde heffing ten belope van 10, 20 of 30 procentpunten te hanteren naargelang deze producten al dan niet lokaal vervaardigd zijn. De regeling geldt niet voor het Franse ultraperifere gebied Saint Martin.
- (5) Bij dit besluit worden de bepalingen van artikel 349 van het Verdrag ten uitvoer gelegd en wordt Frankrijk gemachtigd een gedifferentieerde belasting te heffen op de producten waarvoor is aangetoond dat er sprake is van, ten eerste, lokale productie, ten tweede, een mogelijk gevaar voor het voortbestaan van de lokale productie door een aanzienlijke toevoer van goederen (waaronder vanuit het Franse moederland en andere lidstaten) en, ten derde, extra kosten die de kostprijs van de lokale productie opdrijven in vergelijking met elders vervaardigde producten, wat nadelig is voor het concurrentievermogen van de lokaal vervaardigde producten. Het toegestane belastingverschil mag de aangetoonde extra kosten niet overschrijden. Als met deze uitgangspunten rekening wordt gehouden, kunnen de bepalingen van artikel 349 van het Verdrag ten uitvoer worden gelegd zonder verder te gaan dan wat nodig is en zonder lokale producten op onrechtmatige wijze te bevoordelen, teneinde geen afbreuk te doen aan de integriteit en de samenhang van de rechtsorde van de Unie, met inbegrip van de handhaving van een onverstoorde mededinging in de interne markt en het staatssteunbeleid.
- (6) Teneinde de verplichtingen voor de kleine ondernemingen te vereenvoudigen, zullen de belastingvrijstellingen of -verminderingen betrekking hebben op alle ondernemers met een jaaromzet van ten minste 300 000 EUR. Ondernemers met een jaaromzet onder dit plafond zijn daarentegen niet onderworpen aan de zogenaamde "octroi de mer"-belasting, maar mogen ook de "octroi de mer" in de door hen afgenomen goederen, niet aftrekken.
- (7) Omwille van de samenhang met het Gemeenschapsrecht is er ook voor gekozen geen gedifferentieerde heffing toe te staan voor de voedingsmiddelen die steun krijgen uit hoofde van hoofdstuk III van Verordening (EU) nr. 228/2013 van het Europees Parlement en de Raad². Deze bepaling voorkomt dat het effect van de landbouwsteun

---

² Verordening (EU) nr. 228/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 13 maart 2013 houdende specifieke maatregelen op landbouwgebied ten behoeve van de ultraperifere gebieden van de Unie en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 247/2006 van de Raad (PB L 78 van 20.3.2013, blz. 23).

die op grond van de specifieke voorzieningsregeling wordt verleend, door een hogere "octroi de mer" op de gesubsidieerde producten wordt tenietgedaan of beperkt.

- (8) De beoogde ondersteuning van de sociaaleconomische ontwikkeling van de Franse overzeese departementen, die al is neergelegd in Beschikking 2004/162/EG, wordt bevestigd door de eisen ten aanzien van het doel van de heffing. Er bestaat een wettelijke verplichting om de opbrengst van deze belasting op te nemen in de middelen van de economische en fiscale regeling voor de Franse overzeese departementen en deze te gebruiken voor een strategie van economische en sociale ontwikkeling van de Franse overzeese departementen, die ook voorziet in steun voor de stimulering van lokale activiteiten.
- (9) De geldigheidsduur van Beschikking 2004/162/EG dient met een periode van zes maanden te worden verlengd tot en met 30 juni 2015. Dit zal Frankrijk in staat stellen dit besluit in zijn nationale recht om te zetten.
- (10) De looptijd van de regeling is vastgesteld op vijf jaar en zes maanden, dat wil zeggen tot en met 31 december 2020, de datum waarop ook de toepassing van de huidige richtsnoeren voor regionale staatssteun afloopt. De toepassing van de regeling zal niettemin voordien beoordeeld moeten worden. Daarom dient Frankrijk uiterlijk op 31 december 2017 een verslag voor te leggen over de toepassing van de ingestelde belastingregeling, zodat kan worden nagegaan welk effect de genomen maatregelen hebben gehad en hoe zij hebben bijgedragen aan het behoud, de bevordering en de ontwikkeling van de lokale economische activiteiten, rekening houdende met de belemmeringen waarmee de ultraperifere gebieden te kampen hebben. In dat verslag moet met name worden nagegaan of de belastingvoordelen die Frankrijk heeft verleend aan de lokaal vervaardigde producten, niet verder gaan dat wat strikt nodig is en of zij nog altijd noodzakelijk en proportioneel zijn. Het verslag moet ook een analyse bevatten van de gevolgen die de ingestelde regeling heeft gehad op het niveau van de prijzen in de Franse ultraperifere gebieden. Op basis van dat verslag zal de Commissie de Raad een verslag voorleggen en, in voorkomend geval, een voorstel tot wijziging van de bepalingen van dit besluit om rekening te houden met de bevindingen.
- (11) Om een rechtsvacuüm te vermijden, moet dit besluit van toepassing worden met ingang van 1 juli 2015.
- (12) Dit besluit laat de eventuele toepassing van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag onverlet,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

1. In afwijking van de artikelen 28, 30 en 110 van het Verdrag wordt Frankrijk gemachtigd om tot 31 december 2020 vrijstelling of vermindering van de zogenaamde "octroi de mer"-belasting te verlenen voor de producten op de lijst in de bijlage die lokaal zijn vervaardigd in Guadeloupe, Guyana, Martinique, Mayotte en Réunion, te weten de Franse ultraperifere gebieden in de zin van artikel 349 van het Verdrag.

Deze vrijstellingen of verminderingen moeten passen in de economische en sociale ontwikkelingsstrategie van de betrokken ultraperifere gebieden, rekening houdend met het communautair kader, en bijdragen aan de bevordering van lokale activiteiten,

evenwel zonder dat de handelsvoorwaarden daardoor zodanig worden gewijzigd dat het gemeenschappelijk belang wordt geschaad.

2. In vergelijking met de belastingtarieven voor soortgelijke producten die niet afkomstig zijn van de betrokken ultraperifere gebieden, mag de toepassing van de in lid 1 bedoelde algehele vrijstellingen of verminderingen niet leiden tot verschillen die groter zijn dan:

a) 10 procentpunten voor de in de bijlage, deel A, bedoelde producten;

b) 20 procentpunten voor de in de bijlage, deel B, bedoelde producten;

c) 30 procentpunten voor de in de bijlage, deel C, bedoelde producten.

Frankrijk verbindt zich ertoe dat de vrijstellingen of verminderingen die op de in de bijlage genoemde producten worden toegepast, niet hoger zijn dan het percentage dat strikt noodzakelijk is voor het behoud, de bevordering en de ontwikkeling van de lokale activiteiten.

3. Frankrijk past de in de twee voorgaande leden genoemde belastingvrijstellingen of -verminderingen toe op ondernemers met een jaaromzet van ten minste 300 000 EUR. Alle ondernemers met een jaaromzet onder dit plafond zijn niet aan de zogenaamde "octroi de mer"-belasting onderworpen.

Artikel 2

De Franse autoriteiten passen op de producten waarvoor een beroep is gedaan op de specifieke voorzieningsregeling van hoofdstuk III van Verordening (EU) nr. 228/2013, dezelfde belastingregeling toe als die welke zij toepassen op de lokaal vervaardigde producten.

Artikel 3

Frankrijk stelt de Commissie onmiddellijk in kennis van de in artikel 1 bedoelde belastingregelingen.

Frankrijk legt de Commissie uiterlijk op 31 december 2017 een verslag voor over de toepassing van de in artikel 1 bedoelde belastingregeling, waarin is nagegaan welk effect de genomen maatregelen hebben gehad en hoe zij hebben bijgedragen aan het behoud, de bevordering en de ontwikkeling van de lokale economische activiteiten, rekening houdende met de belemmeringen waarmee de ultraperifere gebieden te kampen hebben.

Op basis van dat verslag legt de Commissie de Raad een verslag en, in voorkomend geval, een voorstel voor.

Artikel 4

In artikel 1, lid 1, van Beschikking 2004/162/EG, zoals gewijzigd bij Besluit nr. 378/2014/EU van 12 juni 2014, wordt "31 december 2014" vervangen door "30 juni 2015".

Artikel 5

De artikelen 1 tot en met 3 zijn van toepassing vanaf 1 juli 2015.

Artikel 4 is van toepassing vanaf 1 januari 2015.

Artikel 6

Dit besluit is gericht tot de Franse Republiek.

Gedaan te Brussel,

Voor de Raad
De voorzitter